

Víkend v Jitřavě

aneb

„HURÁ DO NARNIE“

14.-16.11.2008 – fara Jitřava

Kdo se účastnil:

Všichni žáci školy Nativity (10) + vedoucí: Jana Brejchová, Václav Brejcha, Jaroslava Johnová, Nikola Alžběta Pecková, Jindřich, Vítek (6) = celkem 16 osob

Jak to proběhlo:

PÁTEK 14.11.

Vyrazili jsme v pátek 14.11. po 17. hodině z Děčína dvěma auty – řídili P. Josef Horehled' a Venda Brejcha. Jarka s Jindřichem a Vítkem vyjeli již dříve připravit zázemí. Na faru v Jitřavě jsme dojeli v 18.30 hod. Ještě před večeří (vajíčková pomazánka, chléb) si děti zahrály seznamovací hry - v rámci jedné z nich měly děti za úkol nakreslit sebe a k obrázku napsat o sobě jeden pravdivý a nepravdivý výrok. Obrázky se vystavily na nástěnku, závěr hry pak proběhl v neděli. Zároveň jsme si s dětmi stanovili pravidla našeho pobytu.

Po jídle jsme promítali prvních 20 min. filmu „Letopisy Narnie“ s cílem uvést děti do hry celého pobytu – ocitáme se v Narnii stejně jako čtyři děti z příběhu: Lucinka, Zuzka, Petr a Edmund. Ukázka končila místem, kdy se Lucka během hry na schovávanou dostane ze skříně do jiného světa: Narnie. Ocitá se v zasněženém lese a spatří lucernu.

Po ukázce si proto si děti si hrají na schovávanou a poté ještě s dětmi jdeme hledat vchod do Narnie. Musíme najít poznávací znamení lucernu. Vycházíme z fary směrem k Bílým kamenům, zvaným též „Sloní hřbety“. Za svitu měsíce jdou vidět již z dálky, přicházíme blíže. V úzkém průchodu mezi skalami je zavěšen rám s bílou látkou - a za ní... svítí lucerna. Jsme na místě. Úkolem je projít rámem a podívat se na chvíli do Narnie. Po průchodu mělo každé z dětí říci, jak si představuje Narnii a jak by mohl pokračovat příběh (nezávisle na knižním vyprávění). Pak procházíme zpátky rámem a vracíme se na faru – dvě třetiny cesty se přesunujeme autem. Návrat cca ve 23.00h.

SOBOTA 15.11.

Budíček v 7.30h. Snídaně - 8.00h. (marmeláda, chléb, buchty z domu). Následuje promítání ukázky dalšího dílu Letopisů „Princ Kaspian“ – děti se dostávají opět do Narnie, ale mezitím

v této zemi uplyne 1000 let. Mnohé se změnilo – Narnie se snaží zmocnit Telmaríni, potomci lidí. Navíc se ztratil roh královny Zuzany – děti mají za úkol pomoci ho najít.

Vyrážíme opět ke vchodu do Narnie. Tentokrát visí mezi dvěma břázkami u Bílých kamenů. Všichni musí opět projít rámem, na kterém visí zvonek. Háček je v tom, že musí projít rámem, aniž by zazvonil zvonek. Úkol pro některé dosti obtížný – kvůli malé postavě (rám visí asi metr nad zemí) Kupodivu se holky úkolu zhostily daleko lépe než kluci, dokázaly si více pomáhat a spolupracovat navzájem.

V Narnii pak mají děti stavět příbytky pro zvířata. Následuje bojová hra na Narniány a Telmaríny – Tři družstva mají posbírat od sousedních dvou svoji barvu kartiček (na druhé straně je sepsaná zpráva, kde mají hledat roh královny Zuzany) – ale tak aby je nechytily Telmaríni. Děti hrají se zapálením a hra je baví.

Mezitím jdou Jarka, Bětka a Jana připravit špekáčkové „prase“, které pak děti mají za úkol ulovit lukem a šípy. Na místě zvaném „Kozí hřbety“ je divoké zvíře stvořeno. Zanedlouho jsou tady děti a jedno po druhém si zkoušejí vystřelit z luku, aby zasáhli divočáka. Když si to všichni (celkem úspěšně) zkusí, jdeme konečně rozdělat oheň a opéci si svůj úlovek.

Po jídle zaháníme s dětmi chladné a větrné počasí teplým čajem a hrou na schovávanou. Kolem 16. hodiny vyrážejí Jana, Venda, Jarka a Vítek zpět směrem k Bílým kamenům. Tady se z Jarky stává čarodějnice, která hlídá roh královny Zuzany.

Mezitím ještě děti skládají zprávu z posbíraných kartiček. Jana, Venda a Vítek pokračují směrem k autu a zpět na faru přichystat večeři. Vítek v úžasném kostýmu pak představuje profesora Kornélia, který čeká na děti. Ještě před večeří si děti (kluci) s Kornéliem zahrají šachy. Kolem 18. hodiny máme večeři (zapékané těstoviny) a po ní nás čeká promítání závěrečné části příběhu o princí Kaspianovi.

Načatý večer pokračuje v duchu oslavy: přece se nám podařilo nalézt ztracený roh královny Zuzany a předat jej Kornéliovi. Proto se děti i dospělí mají převléci do slavnostních šatů. Na stole je připraven pudink, chlebičky a úžasně buchty z domu. Vše ozařují zapálené svíce. Na zahájení večera si připijíme „Rychlími špunty“ a pak následuje krátká lekce tance. Vítek nás učí, kterak se tančí polonéza. Zkoušíme si to pak i „naostro“ s netradičním hudebním doprovodem jedné lidové písničky. Poté usedáme k slavnostní tabuli a během jídla si povídáme vtipné příběhy z našeho života. Kdo chce něco povědět ostatním, dostane do ruky zvonek. Příhody jsou nejrůznější – nejvíce je asi zážitků se zvířátky. Ze strany vedoucích jsme tuto aktivitu zhodnotili velmi pozitivně – děti naslouchaly jedny druhým, vzájemné sdílení zážitků jim to pomohlo i k většímu sblížení. Na kutě se odebíráme kolem 23.h.

NEDĚLE 16.11.

Budíček v 7.30h. – ve zpěvném provedení Bětky a Jany na nápěv písně „To ta Helpa“. Po snídani (buchty, kakao) si pomalu balíme své věci. Kolem deváté hodiny se scházíme dole v jídelně, abychom s dětmi vyhodnotili náš pobyt v Narnii. Každý má za úkol postojem svého těla vyjádřit, při jaké činnosti zažil největší dobrodružství a co se mu nejvíce líbilo, ostatní hádají. Pak následuje i zakončení hry s pravdivými a nepravdivými výroky – máme odhadnout, který z výroků je o našich kamarádech nepravdivý. Zjistili jsme, že spoustu toho ještě o sobě nevíme.

Následuje „hodina zpěvu“ aneb sestavení pěveckého a instrumentálního tělesa, které pak bude zpívat a hrát při mši svaté. Zapojují se takřka všichni, služba v kuchyni průběžně připravuje oběd. Zpívání nás náramně baví – do toho všeho zaznívají libé zvuky flétny, houslí, cinkátek, paliček, bubínku i velkého bubnu afrického.

Na poledne je připraven oběd (opečený salám s bramborem). Po jídle už vyčkáváme na příjezd P. Josefa. Krátce po 13. hodině je konečně mezi námi. Mši sv. nakonec slavíme v jídelně (i přes přání paní Holčíkové, abychom šli do kostela). Slavení mše svaté má rodinnou atmosféru, jsou přítomny dobrovolně i děti, které byly na mši nejspíš poprvé.

Po skončení mše svaté ještě děláme společné foto, dáváme si malou svačinu – buchty s čajem, balíme poslední věci a nakládáme do auta.

Z Jitavy vyrážíme v 15 h. Odjíždět se nám moc nechce, Narnie se nám moc líbila. .. co naplat, rodiče již na nás čekají.

Těšíme se na příští víkendovku!

Zapsala: *Jana Brejchová*